

waar liefde is

Kamerkoor Quartna
olv Arno Kerkhof

bezingt aardse en hemelse liefde: van Josquin des Prez tot Ola Gjeilo

mmv het Chekhov Trio

Waar liefde is

Amore, amour, amor, amare, love en Liebe, noem het allemaal maar liefde. In ons hedendaagse leven scharen we hieronder een breed scala aan emoties, relaties en idealen. Liefde krijgt betekenis als vriendschap, genegenheid, zorgzaamheid en intimiteit. Hoe anders was dat in vroegere tijden. De oude Grieken gaven verschillende woorden aan liefde als seksuele begeerte, liefde voor kinderen en kameraadschap, en ook aan onzelfzuchtige liefde, zelfliefde en tolerantie om liefde in stand te houden: eros, philia, ludus, agape, philautia en pragma.

In dit concert laat Kamerkoor Quartna u horen waar liefde kan zijn. We voeren u van het diepe verlangen naar het hemelse paradijs en de liefde voor en van God naar de schoonheid en de strubbelingen die liefde in het alledaagse leven van mensen met zich mee kan brengen. Van Duruflé's Ubi Caritas tot en met dat van Gjeilo bezingen we verschillende gedaanten van liefde: de betovering en de strijd die rondom liefde kan spelen, de pijn bij het verlaten en afscheid nemen van een geliefde, en de onbereikbare, verboden en uitgebluste liefdes.

En, we beloven u: onze liefde voor oude en nieuwe muziek roest nog niet.

Programma

Kamerkoor Quartna olv Arno Kerkhof
*mmv het Chekhov trio**

Ubi Caritas	Maurice Duruflé (1902-1986)
If ye love me	Thomas Tallis (1505-1585)
<i>*uit Pianotrio no. 1 in Bes, op. 99</i> - <i>Andante un poco mosso</i>	<i>Franz Schubert (1797-1828)</i>
Mille regretz	Josquin des Prez (ca. 1450-1521)
Cor mio, mentre vi miro	Claudio Monteverdi (1567-1643)
Madrigal	Gabriel Fauré (1845-1924)
<i>*Pianotrio no. 1 in C, op. 8</i>	<i>Dmitri Shostakovich (1906-1975)</i>
The Ballad of Little Musgrave and Lady Barnard	Benjamin Britten (1913-1976)
uit Liebesliederwalzer: - Am Gesteine rauscht die Flut - Ein kleiner, hübscher Vogel - Nein, es ist nicht auszukommen	Johannes Brahms (1833-1897)
My love dwelt in a Northern land	Edward Elgar (1857-1934)
<i>*The snow</i>	<i>Edward Elgar</i>
Never weatherbeaten sail	Charles Hubert Parry (1848-1918)
<i>*uit Cuatro Estaciones Porteños:</i> - <i>Invierno Porteño</i>	<i>Astor Piazzolla (1921-1992)</i> <i>(arr. J. Bragato)</i>
Ubi Caritas	Ola Gjeilo (*1978)

Componisten, teksten, vertalingen

Ubi Caritas - Maurice Duruflé (1902-1986)

Maurice Duruflé werd op 10-jarige leeftijd leerling aan de zangersschool van de kathedraal van Rouen, waar hij ook piano, orgel en muziektheorie studeerde. Later zette hij zijn studies voort aan het conservatorium in Parijs, waarna hij werkte als organist en componist. Na een auto-ongeluk in 1975 moest Duruflé stoppen als organist, en een jaar later publiceerde hij zijn laatste compositie. Beroemd is vooral zijn Requiem. Duruflé liet zich vaak inspireren door de Gregoriaanse muziek die hij vroeger in de kathedraal had gezongen, zo ook in het stuk Ubi Caritas, een oude hymne die in de katholieke kerk traditioneel werd gezongen op Witte Donderdag.

Ubi caritas et amor,
Deus ibi est.
Congregavit nos in unum Christi amor.
Exultemus, et in ipso jucundemur.
Timeamus, et amemus Deum vivum.
Et ex corde diligamus nos sincero.
Ubi caritas et amor,
Deus ibi est. Amen

Waar naastenliefde heerst en liefde,
daar is God.
Christus' liefde heeft ons bijeengebracht.
Laat ons juichen en blij zijn in Hem.
Laat ons de levende God vrezen en beminnen.
En met oprecht hart elkaar beminnen.
Waar naastenliefde heerst en liefde,
daar is God. Amen

If ye love me - Thomas Tallis (1505-1585)

Thomas Tallis was een Engelse componist uit de Renaissance. Hij werkte onder andere aan de kathedraal van Canterbury en later aan de Chapel Royal in Londen, waar hij diende in de tijd van de koningen Henry VIII en Edward VI, en de koninginnen Mary en Elisabeth I. Dit was de periode van de reformatie en de stichting van de Anglicaanse kerk. Henry, Edward en Elisabeth waren de nieuwe protestantse religie toegedaan, en tijdens hun regering ging de voorkeur uit naar gezangen in het Engels, zoals *If ye love me*, een zetting van een tekst uit het evangelie van Johannes. Mary was daarentegen rooms-katholiek, en tijdens haar regering werden er juist stukken in het Latijn geschreven, zoals bijvoorbeeld Tallis' befaamde 40-stemmige motet *Spem in alium*. Hoewel Tallis zelf waarschijnlijk katholiek bleef, paste hij zich in zijn werk aan aan de heersende 'mode'.

If ye love me,
Keep my commandments,
And I will pray the Father,
And He shall give you another comforter,
That He may 'bide with you forever,
E'en the spirit of truth.

Als u mij liefhebt,
Zult u mijn geboden onderhouden,
Dan zal de Vader op mijn gebed
U een andere trooster geven,
Om voor altijd bij u te blijven,
Namelijk de geest van waarheid.

Andante un poco mosso - Franz Schubert (1797-1828)

Uit Pianotrio no. 1 in Bes, op. 99/D898

Chekhov trio

Liefde voor muziek, en in dit geval liefde voor de muziek van Beethoven, dat was de inspiratie voor Franz Schubert voor het schrijven van twee pianotrio's. Geschokt als hij was door de dood van zijn grote voorbeeld, wilde hij zijn bijdrage leveren aan het pianotriogenre, zoals dat bij Beethoven was geëvolueerd. Ook met het gevoel dat hij geen tijd te verliezen had; hij was op dat moment al ernstig ziek en wist dat hij niet lang meer zou leven. En het lukte hem. "Eén blik op deze trio's, en alle zorgen van de mensheid verdwijnen en de blik op de wereld is weer fris en helder", aldus Robert Schumann bij de publicatie van de twee pianotrio's. Waarschijnlijk heeft Schubert zelf het eerste pianotrio nooit in concertuitvoering mee kunnen maken; hij stierf voordat het stuk werd uitgegeven. Het stuk is een monument geworden in het pianotrio-repertoire, en het Chekhov trio voert daar vandaag het tweede deel van uit.

Mille regretz - Josquin des Prez (ca. 1450-1521)

Josquin des Prez was een Henegouwse zanger en componist, werkzaam in Frankrijk en Italië, onder andere in de Sixtijnse Kapel in Rome. Hij werd al door zijn tijdgenoten beschouwd als de grootste der 'polyfonisten'. Naast veel religieus werk (talrijke missen en motetten) scheef hij ook wereldlijke chansons, waaronder dit Mille Regretz, waarin de zanger aan zijn geliefde laat weten hoeveel pijn het afscheid hem doet.

Mille regretz de vous habandoner
Et d'eslonger vostre fache amoureuse.
Jay si grand deuil et paine douloureuse
Quon me verra brief mes jours deffiner.

Duizend malen spijt het mij dat ik u verlaat
En mij verwijder van uw geliefd gelaat.
Ik heb zo'n grote smart en diepe pijn
Dat mijn dagen wel geteld zullen zijn.

Cor mio, mentre vi miro - Claudio Monteverdi (1567-1643)

Claudio Monteverdi werd geboren in het om zijn vioolbouw beroemde stadje Cremona. Zijn eerste baan was als violist aan het hof van de Gonzaga's in Mantua, waar hij al snel ook faam verwierf als componist van kerkmuziek en madrigalen. Omdat hij in Mantua slecht betaald en slecht behandeld werd, solliciteerde hij eerst in Rome naar een functie, waarvoor hij werd afgewezen, en toen in Venetië, waar hij tot zijn dood kapelmeester bleef van de San Marco. De muziek van Monteverdi bevindt zich op het breukvlak tussen Renaissance en Barok. Waar veel van zijn kerkmuziek nog tot de oude polyfone stijl (stile antico of prima prattica) behoort, waren vooral zijn madrigalen, zoals dit *Cor mio*, op tekst van Giovanni Batista Guarini, zeer vernieuwend, waarbij de muziek vooral de tekst diende uit te drukken. Ook wijdde Monteverdi zich aan het gloednieuwe genre van de opera, met meesterstukken als *L'orfeo*, *Il Ritorno d'Ulysse in Patria* en *L'Incoronazione di Poppaea*.

Cor mio, mentre vi miro,
Visibilmente mi trasformo in voi,
E trasformato poi,
In un solo sospir l'anima spiro.
O bellezza mortale,
O bellezza vitale,
Poiché sí tosto un core
Per te rinasce, e per te nato more.

O mijn hart, als ik naar je kijk
Word ik zichtbaar in jou getransformeerd,
En, eenmaal getransformeerd,
Adem ik mijn ziel uit in een enkele zucht.
O schoonheid, dodelijke schoonheid,
O schoonheid, leven schenkende schoonheid,
Want een hart leeft snel op voor jou, en dan,
Eenmaal voor jou geboren, sterft het.

Madrigal - Gabriel Fauré (1845-1924)

Gabriel Fauré studeerde in Parijs aan de kerkmuziekschool van Louis Niedermeyer, waar hij werd opgeleid tot organist, en waar Camille Saint-Saëns een van zijn docenten was. Later werd hij docent, en uiteindelijk directeur, van het conservatorium van Parijs. Een van zijn bekendste werken is het Requiem. De tekst van het lied Madrigal is van de hand van de dichter Armand Silvestre.

[Les jeunes gens]

Inhumaines qui, sans merci,
Vous raillez de notre souci.
Aimez! Aimez quand on vous aime!

[Jonge mannen]

Wreed zijn jullie die - meedogenloos -
Spotten met wat ons ter harte gaat.
Heb lief wanneer men u liefheeft!

[Les jeunes filles]

Ingrats qui ne vous doutez pas
Des rêves éclos sur vos pas,
Aimez! Aimez quand on vous aime!

[Jonge vrouwen]

Ondankbaar zijn jullie die niets
Bevroeden van de dromen die zijn
Ontloken na jullie voetstappen!

[Les jeunes gens]

Sachez, ô cruelles Beautés,
Que les jours d'aimer sont comptés.
Aimez! Aimez quand on vous aime!

[Jonge mannen]

Weet, o wrede Schoonheden, dat
de dagen van liefhebben zijn geteld.
Heb lief wanneer men u liefheeft!

[Les jeunes filles]

Sachez, amoureux inconstants,
Que le bien d'aimer n'a qu'un temps!
Aimez! Aimez quand on vous aime!

[Jonge vrouwen]

Weet, ontrouwe geliefden, dat
het geluk van het liefhebben slechts kort duurt.
Heb lief wanneer men u liefheeft!

[Ensemble]

Un même destin nous poursuit.
Et notre folie est la même:
C'est celle d'aimer qui nous fuit,
C'est celle de fuir qui nous aime!

[Samen]

Eenzelfde lot achtervolgt ons.
En onze waanzin is dezelfde:
Het is dat we liefhebben die ons ontvlucht,
Het is dat we vluchten voor wie ons liefheeft.

Pianotrio no. 1 in C, opus 8 - Dmitri Shostakovich (1906-1975)

Chekhov trio

Dmitri Shostakovich was pas 16 jaar toen hij zijn eerste pianotrio schreef. Een aanval van tuberculose maakte dat hij in een sanatorium terecht kwam, waar hij, zo blijkt uit een brief van zijn zuster Mariya, hopeloos verliefd werd op een meisje genaamd Tatyana Glivenko. Zij werd de inspiratiebron voor het pianotrio, en hij droeg de compositie aan haar op. De initiële titel die hij het werk meegaf, "Poème", bevestigt het vermoeden van de romantische bedoeling die Shostakovich ermee zou hebben gehad. Het resulteert ook in klank in een zeer romantisch werk, een stijl waar Shostakovich zich later van zou afkeren. Het stuk zoals wij dat nu kennen is nooit uitgegeven tijdens zijn leven, maar is gereconstrueerd uit allerlei schetsen; de laatste missende maten in de pianopartij zijn aangevuld door zijn leerling Boris Tischenko.

The Ballad of Little Musgrave and Lady Barnard - Benjamin Britten (1913-1976)

De Engelse componist, pianist en dirigent Benjamin Britten studeerde aan Gresham's School in Norfolk en aan het Royal College of Music in Londen. Hij was een zeer veelzijdig en productief componist, die symfonische werken schreef maar ook kamermuziek, koorwerken, liederen en opera's, zoals de beroemde opera Peter Grimes. Hij formeerde een eigen opera-groep en stichtte een eigen muziekfestival in Aldeburgh (Suffolk). Befaamd is ook zijn War Requiem. Hij was overtuigd pacifist en weigerde dienst tijdens de Tweede Wereldoorlog op grond van gewetensbezwaren.

De Ballad of Little Musgrave and Lady Barnard is een oude ballade die waarschijnlijk al uit de zeventiende eeuw stamt, en in vele varianten werd gezongen en mondeling doorgegeven, niet alleen in Engeland maar ook in Noord-Amerika. Pas in de negentiende eeuw werden dergelijke ballades op grote schaal opgetekend en later ook opgenomen door etnomusicologen als Cecil Sharp. De bewerking door Benjamin Britten stamt uit 1943. De Engelse folkgroep Fairport Convention maakte in de jaren '60 een bewerking van een andere versie onder de titel Matty Groves.

As it fell on one holyday,
As many be in the year,
When young men and maids together did go
Their matins and mass to hear,
Little Musgrave came to the church door –
The priest was at private mass –
But he had more mind of the fair women
Than he had of Our Lady's grace.

The one of them was clad in green
Another was clad in pall,
And then came in my Lord Barnard's wife,
The fairest amongst them all,

Het was op een heiligendag,
Zoals er zo veel zijn in het jaar,
Toen jonge mannen en vrouwen ter kerke
gingen, voor mis en ochtendgebed.
Little Musgrave kwam bij de kerkdeur.
De priester las de mis -
Maar hij had meer aandacht voor de mooie
vrouwen, dan voor de genade van Onze Lieve
Vrouwe.

De ene ging in het groen gekleed
De andere gesluierd,
En toen kwam daar Lord Barnards vrouw,
De mooiste van allemaal.

Quoth she, "I've loved thee, Little Musgrave,
Full long and many a day."
"So have I lov'd you, my fair ladye,
Yet never a word durst I say."
"But I have a bower at Bucklesfordberry,
Full daintily it is dight,
If thou'lt wend thither, thou Little Musgrave,
Thou'st lig in my arms all night."

With that beheard a little tiny page,
By his lady's coach as he ran.
Says, "Although I am my lady's foot-page,
Yet I am Lord Barnard's man!"

Then he's cast off his hose and cast off his
shoon, set down his feet and ran,
And where the bridges were broken down
He bent his bow and swam.
"Awake! Awake! thou Lord Barnard,
As thou art a man of life!
Little Musgrave is at Bucklesfordberry
Along with thine own wedded wife."

He called up his merry men all:
"Come saddle me my steed;
This night must I to Bucklesfordberry,
F'r I never had greater need."
But some they whistled, and some they sang,
And some they thus could say,
Whenever Lord Barnard's horn it blew, it blew:
"Away, Musgrave away!"

"Me thinks I hear the threstlecock,
Me thinks I hear the jay;
Me thinks I hear Lord Barnard's horn,
Away, Musgrave! Away!"
"Lie still, lie still, thou little Musgrave,
And huggle me from the cold;
'Tis nothing but a shepherd's boy
A-driving his sheep to the fold."

By this, Lord Barnard came to his door
And lighted a stone upon;
And he's pull'd out three silver keys,
And open'd the doors each one.
He lifted up the coverlet,

Zij sprak: "Little Musgrave, ik ben al vele jaren
verliefd op jou."
"Ook ik houd van u, mijn schone dame,
maar durfde het nooit te zeggen."
"Maar ik heb een buitenverblijf in
Bucklesfordberry, zeer fraai uitgevoerd.
Als je daarheen gaat, Little Musgrave,
Kun je de hele nacht in mijn armen liggen."

Dat hoorde een kleine page die naast de koets
van de Lady meeliep.
Hij sprak: "Hoewel ik de lakei van de Lady ben,
ben ik trouw aan Lord Barnard!"

En hij trok zijn broek en schoenen uit
en rende weg,
En waar de bruggen ingestort waren, kromde
hij zijn rug en zwom over.
"Wordt wakker, Lord Barnard!
Als u een echte man bent!
Little Musgrave is in Bucklesfordberry,
samen met uw eigen vrouw!"

Hij riep al zijn mannen bijeen:
"Zadel mijn ros! Ik moet nu meteen naar
Bucklesfordberry,
Het is nog nooit zo dringend geweest."
Maar sommigen floten en sommigen zongen,
En sommigen konden zeggen,
Al wat de hoorn van Lord Barnard blies, was:
"Wegwezen, Musgrave, weg!"

"Hoor ik daar een lijster?
Of is het een gaai?
Nee, volgens mij is het Lord Barnards hoorn!
Wegwezen, Musgrave! Weg!"
"Blijf toch liggen, Little Musgrave,
En houd me lekker warm;
Het is alleen maar een herdersjongen,
Die zijn schapen naar de kooi drijft."

Op dat moment kwam Lord Barnard aan
En steeg af van zijn paard;
En hij haalde drie zilveren sleutels
tevoorschijn, en opende daarmee alle deuren.
Hij lichtte de deken op,

He lifted up the sheet:
"Arise, arise, thou Little Musgrave,
And put thy clothes on;
It shall ne'er be said in my country
I've killed a naked man.
I have two swords in one scabbard,
They are both sharp and clear;
Take you the best, and I the worst,
We'll end the matter here."

The first stroke Little Musgrave struck
He hurt Lord Barnard sore;
The next stroke that Lord Barnard struck,
Little Musgrave ne'er struck more.

"Woe worth you, my merry men all,
You were ne'er born for my good!
Why did you not offer to stay my hand
When you saw me wax so wood?
For I've slain also the fairest ladye
That ever wore woman's weed,
That ever did woman's deed.

"A grave," Lord Barnard cried, "To put these
lovers in!
But lay my lady on the upper hand,
For she comes of the nobler kin."

En lichtte het laken op.
"Sta op, sta op! Little Musgrave,
En trek je kleren aan;
Ik wil niet dat er in mijn land wordt gezegd
Dat ik een naakte man heb gedood.
Ik heb hier twee zwaarden in één schede,
Allebei zijn ze scherp en sterk;
Neem jij het beste, en ik het mindere,
Dan vechten we het hier ter plaatse uit."

De eerste slag die Musgrave toebracht
Raakte Lord Barnard flink;
Daarop gaf Lord Barnard de tweede houw,
En Little Musgrave sloeg nooit meer.

"Wee jullie, mijn mannen,
Jullie zijn voor mij niets waard!
Waarom hebben jullie me niet tegen
gehouden, toen je zag dat ik zo razend werd?
Nu heb ik ook de schoonste vrouw gedood
Die ooit in vrouwengewaad werd gezien,
Die ooit als een vrouw handelde."

"Een graf," riep Lord Barnard uit, "voor deze
twee minnaars!
Maar leg mijn vrouwe bovenop,
Want zij was van een edeler geslacht."

Uit Liebesliederwalzer: - Johannes Brahms (1833-1897)

- Am Gesteine rauscht die Flut
- Ein kleiner, hübscher Vogel
- Nein, es ist nicht auszukommen

Johannes Brahms werd geboren in Hamburg. Al jong werd zijn talent als pianist ontdekt. Op zijn tiende speelde hij al de pianopartij in het pianokwintet opus 16 van Beethoven, maar hij moest ook spelen in kroegen en bordelen om zijn ouders, ook muzikanten, financieel bij te staan. Al spoedig begon hij ook te componeren en te dirigeren. Hoewel veel van zijn symfonische en kamermuziek, in navolging van zijn held Beethoven, tamelijk zware kost was, had hij ook een voorliefde voor volksliedjes. Die konden ook heel vrolijk zijn, zoals de Liebeslieder-Walzer (opus 52 en 65) in de Ländler-stijl, onder andere geïnspireerd door Schubert. De teksten hiervan zijn afkomstig uit Polydora, een bundel volksliederen en liefdesgedichten van Georg Friedrich Daumer. De liederen werden voor het eerst uitgevoerd in 1870.

Am Gesteine rauscht die Flut

Am Gesteine rauscht die Flut,
Heftig angetrieben;
Wer da nicht zu seufzen weiss,
Lernt es unterm Lieben.

Tegen de rotsen bruist de stroom,
Heftig voortgedreven;
Wie daar niet weet te zuchten,
Leert het tijdens het liefdesspel.

Ein kleiner, hübscher Vogel

Ein kleiner, hübscher Vogel nahm den Flug
Zum Garten hin, da gab es Obst genug.
Wenn ich ein hübscher, kleiner Vogel wär,
Ich säumte nicht, ich täte so wie der.
Leimruten Arglist, lauert an dem Ort,
Der arme Vogel konnte nicht mehr fort.
Wenn ich ein hübscher, kleiner Vogel wär,
Ich säumte doch, ich täte nicht wie der.
Der Vogel kam in eine schöne Hand,
Da tat es ihm, dem Glücklichen, nicht and.
Wenn ich ein hübscher, kleiner Vogel wär,
Ich säumte nicht, ich täte doch wie der.

Een lief, klein vogeltje vloog
Naar de tuin; daar waren vruchten genoeg.
Als ik een lief klein vogeltje was,
Zou ik niet aarzelen, ik zou net doen als hij.
Een geniepige lijmstok ligt daar op de loer;
De arme vogel kon niet meer weg.
Als ik een lief klein vogeltje was,
Zou ik toch aarzelen, ik zou niet doen als hij.
De vogel kwam terecht in een mooie hand;
Daar verging het hem, de gelukkige, niet slecht.
Als ik een lief klein vogeltje was,
Zou ik niet aarzelen, ik zou toch doen als hij.

Nein, es ist nicht auszukommen

Nein, es ist nicht auszukommen mit den
Leuten;
Alles wissen sie so giftig auszudeuten!
Bin ich heiter, hegen soll ich lose Triebe;
Bin ich still, so heisst's ich wäre irr aus Liebe.

Nee, je kunt het de mensen niet naar de zin
maken;
Alles weten ze zo venijnig uit te leggen!
Ben ik opgewekt, dan volg ik nutteloze driften;
Ben ik stil, dan heet het dat ik verdwaasd van
liefde ben.

My love dwelt in a Northern land - Edward Elgar (1857-1934)

Edward Elgar werd geboren in de buurt van Worcester, in een muzikaal gezin. Als componist was hij grotendeels autodidact, vooral beïnvloed door componisten van het vasteland. Hij is bij het grote publiek vooral bekend door zijn orkestwerken (met name de Enigma Variations), zijn Celloconcert en het lied Land of Hope and Glory (uit de Pomp and Circumstance Marches), een geliefd onderdeel van de Last Night of the Proms. De tekst van het lied My love dwelt in a Northern land is geschreven door de dichter Andrew Lang.

My love dwelt in a Northern land,
A dim tower in a forest green
Was his, and far away the sand

Mijn lief woonde in een noordelijk land,
Een duistere toren in een groen woud
Bewoonde hij, en ver weg waren het zand

And gray wash of the waves were seen
The woven forest boughs between.

And through the Northern summer night
The sunset slowly died away,
And herds of strange deer, silverwhite,
Came gleaming through the forest gray,
And fled like ghosts before the day.

And oft that month we watched the moon
Wax great and white o'er wood and lawn
And wane, with waning of the June,
Till, like a brand for battle drawn,
She fell, and flamed in a wild dawn.

I know not if the forest green
Still girdles round that castle gray.
I know not if, the boughs between,
The white deer vanish ere the day:
The grass above my love is green,
His heart is colder than the clay.

En de grijze golven te zien
Doorheen de takken van het bos.

En in de noordelijke zomernacht
Stierf de schemering langzaam weg,
En kwamen kuddes vreemde, zilverwitte herten,
Glanzend door het grijze woud,
En verdwenen als geesten vóór de dag aanbrak.

En vaak die maand keken we naar de maan
Die groot en wit boven bos en veld verscheen,
En afnam naarmate de maand juni verstreek.
Tot ze, als een voor de strijd getrokken zwaard,
Neerzank en opvlamde in een woeste zonsopgang.

Ik weet niet of het groene woud
Nog steeds die grijze burcht omringt,
Ik weet niet of tussen de takken
De witte herten verdwijnen als de dag aanbreekt:
Het gras boven mijn lief is groen,
Zijn hart is kouder dan de klei.

The snow - Edward Elgar

Een lied op tekst van Elgar's vrouw Alice.

O snow, which sinks so light,
Brown earth is hid from sight
O soul, be thou as white as snow,
O snow, which falls so slow,
Dear earth quite warm below;
O heart, so keep thy glow
Beneath the snow.

O snow, in thy soft grave
Sad flow'rs the winter brave;
O heart, so sooth and save,
As does the snow.
The snow must melt, must go,
Fast, fast as water flow.
Not thus, my soul, O sow
Thy gifts to fade like snow.

O sneeuw, die zo zacht neerdaalt,
De bruine aarde aan het zicht onttrekt
O ziel, wees zo wit als de sneeuw,
O sneeuw, die zo traag valt,
De goede aarde zo warm eronder;
O hart, blijf even warm
onder de sneeuw.

O sneeuw, in uw zachte graf
Trotseren trieste bloemen de winter;
O hart, verzacht en red als de sneeuw.

Eens smelt de sneeuw en verdwijnt,
Snel, snel als stromend water.
Laat niet, mijn ziel, uw gaven
verdwijnen als sneeuw.

O snow, thou'rt white no more,
Thy sparkling too, is o'er;
O soul, be as before, was bright the snow.
Then as the snow all pure, o heart be,
but endure through all the years full sure,
Not as the snow.

O sneeuw, gij zijt niet meer wit,
En ook uw glinstering is verdwenen;
O ziel, blijf zo helder als eens de sneeuw was.
Wees, O hart, rein als de sneeuw,
Maar blijf standvastig door de jaren heen,
En niet zo kort als de sneeuw.

Never weatherbeaten sail - Charles Hubert Parry (1848-1918)

Charles Hubert Parry werd geboren in Bournemouth in een gegoede familie, en werd opgeleid in Eton en Oxford. Daarna studeerde hij muziek in Stuttgart en Londen. Naast orkestwerken componeerde hij veel voor koor, met name op religieuze teksten. Zijn beroemdste werk is het patriottische lied Jerusalem (And did those feet, in ancient time), op tekst van William Blake, dat tijdens de Last Night of the Proms nog altijd door het hele publiek uit volle borst wordt meegezongen. De tekst van *Never weatherbeaten sail* is van de hand van de dichter Thomas Campion (1567–1620). Het drukt het verlangen uit van de ziel naar het eeuwige leven in het hiernamaals. Het lied maakt deel uit van de cyclus Songs of Farewell, die Parry aan het eind van zijn leven schreef.

Never weatherbeaten sail
More willing bent to shore,
Never tired pilgrim's limbs
Affected slumber more,
Than my wearied sprite now longs
To fly out of my troubled breast.
O come quickly, sweetest Lord,
And take my soul to rest.
Ever blooming are the joys
Of Heaven's high Paradise.
Cold age deafs not there our ears
Nor vapour dims our eyes.
Glory there the sun outshines
Whose beams the blessed only see.
O come quickly, glorious Lord,
And raise my sprite to thee!

Nimmer boog een stormverwaaid zeil
Sterker naar de kust,
Nooit verlangden de vermoeide ledematen van
een pelgrim sterker naar rust,
Dan mijn vermoeide ziel nu verlangt
Te ontsnappen aan mijn rusteloze borst.
O kom spoedig, geliefde Heer,
En breng mijn ziel tot rust.
Eeuwig bloeien de vreugden
Van het Hemels Paradijs.
Daar wordt ons oor niet doof door ouderdom,
En wordt ons oog niet troebel.
Daar is een glorie, helderder dan de zon,
Die alleen de gezegenden zien.
O kom spoedig, glorieuze Heer,
En neem mijn geest tot u!

Invierno Porteño - Astor Piazzolla (1921-1992) arr. J. Bragato

Uit Cuatro Estaciones Porteños

Chekhov trio

Voor vele componisten zijn de jaargetijden een inspiratiebron geweest. Zo ook voor Astor Piazzolla. Zijn "Vier Jaargetijden van Buenos Aires (Cuatro Estaciones Porteños)" zijn inmiddels bij een groot publiek bekend en geliefd, in de meest uiteenlopende bezettingen. We kennen Piazzolla vooral van zijn tango composities, maar niet veel mensen weten dat hij zelf de wens had om "serieuzere" muziek te schrijven. Hij liet zich inspireren door componisten als Igor Stravinsky, en ging naar Parijs om in de leer te gaan bij Nadia Boulanger, de belangrijkste compositiedocent in die tijd. Zij moedigde hem echter vooral ook aan zijn Argentijnse roots te blijven volgen. Ook de Jaargetijden schreef hij als concertstukken, al is de tango overduidelijk aanwezig. Origineel schreef hij de stukken voor piano, maar hij bewerkte ze later voor zijn eigen kwintet, met viool, bandoneon, elektrische gitaar, contrabas en piano. Het Chekhov trio speelt voor u de Winter van Buenos Aires, in een arrangement voor pianotrio.

Ubi Caritas - Ola Gjeilo (*1978)

De Noorse pianist en componist Ola Gjeilo is tegenwoordig een van de meeste uitgevoerde koorcomponisten ter wereld. Na zijn studie aan de Noorse Academie voor Muziek zette hij zijn studie compositie voort aan de Royal Academy of Music in Londen en vervolgens aan de Juilliard School of Music in New York, zijn huidige woonplaats. Bekende werken van hem zijn Northern Lights, The Rose, en bewerkingen van kerstliederen zoals O Magnum Mysterium en de Coventry Carol. Zijn bewerking van Ubi Caritas werd gepubliceerd in 2007.

Ubi caritas et amor,
Deus ibi est.
Congregavit nos in unum Christi amor.
Exultemus, et in ipso jucundemur.
Timeamus, et amemus Deum vivum.
Et ex corde diligamus nos sincero.
Ubi caritas et amor,
Deus ibi est. Amen

Waar naastenliefde heerst en liefde,
daar is God.
Christus' liefde heeft ons bijeengebracht.
Laat ons juichen en blij zijn in Hem.
Laat ons de levende God vrezen en beminnen.
En met oprecht hart elkaar beminnen.
Waar naastenliefde heerst en liefde,
daar is God. Amen

Over de uitvoerenden

Arno Kerkhof studeerde aan het Maastrichts conservatorium piano, orgel en kerkmuziek. Vervolgens studeerde hij orgel aan het Sweelinck Conservatorium te Amsterdam, waar hij in 1999 zijn diploma Uitvoerend Musicus cum laude behaalde. Hij won verschillende prijzen op internationale concoursen en is een regelmatige gast op festivals als de Helsinki Organ Summer, het Hermansfestival in Italië en de Thüringer Bachtage.

Daarnaast is hij een veelgevraagd begeleider en zet hij zich bijzonder in voor de herwaardering van het Franse drukwind-harmonium.

Hij werkt als dirigent en organist in Sittard en Valkenburg, en leidt naast Quartna nog andere koren.

Het Chekhov trio heeft zijn roots in Maastricht, waar het in 2016 werd opgericht in het kader van het kamermuziekprogramma van het Conservatorium Maastricht. De Nederlandse violiste Emma Rhebergen, de Russische celliste Alexandra Charnomskaaya en de Belgische pianiste Fem Devos vinden hun inspiratie voor het spelen van kamermuziek, en in het bijzonder pianotrio, in het toneelspel: een zoektocht naar karakters en interpretatie van de verschillende rollen in het ensemble. De naam voor hun pianotrio is daar ook uit voortgevloeid.

Het trio wordt gecoacht en geïnspireerd door Henk Guittart. Daarnaast namen de musici ook deel aan masterclasses, tijdens het Conservatorium kamermuziekfestival in 2017 en 2019, en tijdens het Orlando Festival 2018. Zo volgden ze les bij onder meer Rusquartet, Alexander Bonduryanski, Hardy Rittner, Peter Brunt en Sigiswald Kuijken.

In november 2018 won het Chekhov trio de tweede prijs en de speciale “KCB award” tijdens de International Competition Triomphe de l’Art in Brussel. Concerten brachten het trio reeds naar diverse podia in Nederland en België. Ook waren zij te horen op de Nederlandse nationale radio.

Zie <http://chekhovtrio.com> voor meer informatie.

Kamerkoor Quartna heeft ongeveer 20 leden, amateurzangers afkomstig uit alle windstreken van Nederland, vaak al lang geleden neergestreken in Maastricht.

Quartna bestaat sinds 1987 en geeft jaarlijks concerten, vaak in samenwerking met instrumentale ensembles en solisten, en soms met een ander koor. Naast renaissance-, barok- en romantische muziek zingt het koor ook hedendaags werk.

Quartna staat onder muzikale leiding van Arno Kerkhof.

Zie www.quartna.nl voor meer informatie.

Kamerkoor Quartna bestaat bij dit concert uit de volgende zangers:

Sopraan:

Marijke Berger

Regine Dittrich

Els Geelen

Lineke de Kruijf

Cècely Loontjens

Alt:

Yvonne van der Grinten-Engels

Sabine Hallmans

Lia Harmsen

Nelly Kuijs

Maria Lemmens

Marjan van Ooij

Tenor:

Geer Hoppenbrouwers
André van Ooij
Alex Peters
Wim Schouten
Jeroen Winkels

Bas:

Olav Jerzykowski
Jan Klerkx
Chris Leonards
Jo Pasmans
Peter Peters
Jos Verjans

Kamerkoor Quartna zoekt nieuwe leden.

Enthousiasme en een goede stem zijn natuurlijk een voorwaarde!

Kom een keer meezingen tijdens een repetitie op donderdagavond van 19.45 tot 22.00 uur.

Onze repetitieruimte is bij de Zusters onder de Bogen, Sint Servaasklooster 14 te Maastricht.

U kunt bellen: 043-3618508 of mailen: info@quartna.nl

Zie ook onze website: www.quartna.nl

